

Volgens het eerste middel in hogere voorziening gaf het Gerecht blijk van een onjuiste rechtsopvatting doordat het enerzijds de rechtspraak inzake economische opvolging binnen een groep en anderzijds de rechtspraak inzake overdracht van aansprakelijkheid tussen opeenvolgende ondernemingen negeerde en incorrect toepaste. Door de overdracht van activa van ITR aan Parker ITR (toentertijd ITR Rubber) (binnen de Saia-groep) en de daaropvolgende aandelentransactie (overdracht van aandelen in Parker ITR van Saia aan Parker-Hannifin) samen te behandelen neemt het Gerecht incorrect een *overdracht van het inbreukmakende bedrijf binnen de groep* van Saia aan Parker-Hannifin aan. Het Gerecht vergist zich door economische continuïteit alleen als een mogelijke overdracht van aansprakelijkheid tussen de zelfstandige ondernemingen Saia en Parker-Hannifin te beschouwen, daar daarbij wordt voorbijgegaan aan het feit dat binnen de groep de opvolging reeds naar Parker ITR is gegaan. Zo gaat het Gerecht uit van subjectieve intenties, namelijk het feit dat de opnemings van het bedrijf in olieslangen voor maritieme toepassingen in Parker ITR deel uitmaakte van een beoogde verkoop van de aandelen van die dochteronderneming aan een derde. Dergelijke voornemens van partijen verzetten zich evenwel niet tegen de toepassing van de rechtspraak inzake economische opvolging binnen de groep (arresten Hof van 7 januari 2004, Aalborg Portland A/S e.a., C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P en C-219/00 P, Jurispr. blz. I-123; 11 december 2007, ETI, C-280/06, Jurispr. blz. I-10893; 13 juni 2013, Versalis SpA, C-511/11 P, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie; arresten Gerecht van 27 september 2006, Jungbunzlauer, T-43/02, Jurispr. blz. II-3435; en 31 maart 2009, ArcelorMittal Luxembourg SA e.a., T-405/06, Jurispr. blz. II-789; en arrest Hof van 29 maart 2011, ArcelorMittal, C-201/09 P en C-216/09 P, Jurispr. blz. I-2239) volgens welke economische opvolging plaatsvindt op het tijdstip van een overdracht binnen de groep voor zover er „structurele banden” tussen de overdrager (hier: Saia/ITR) en de overnemer (hier: Parker ITR) zijn. Bovendien verschilt een overdracht van activa juridisch van de overdracht van een rechtspersoon. In het laatste geval draagt de overgedragen entiteit verder haar eigen aansprakelijkheid voor alle inbreuken van vóór de overdracht, waaronder eventueel de aansprakelijkheid als economische opvolger voor activa die zijn overgedragen aan de entiteit op een tijdstip waarop zij nog deel uitmaakte van de inbreukmakende onderneming. Het feit dat andere juridische entiteiten in de onderneming ook aansprakelijk hadden kunnen worden gehouden (maar geen geldboete is opgelegd), is geen geldige reden om de overgedragen dochteronderneming Parker ITR uit te sluiten van de aansprakelijkheid als economische opvolger.

Volgens het tweede middel in hogere voorziening deed het Gerecht in het kader van de uitoefening van zijn volledige rechtsmacht uitspraak ultra petita en verlaagde het onterecht de voor de moederonderneming Parker Hannifin in de geldboete ten belope van 100 000 EUR in aanmerking genomen verlengde duur van de deelname. Parker-Hannifin (of Parker ITR) betwistte noch de werkelijke duur van haar deelname aan de inbreuk, noch de in de berekening van de geldboete in aanmerking genomen overeenkomstige factor duur. Hoewel Parker-Hannifin succesvol de verzwarende omstandigheid inzake „leadership” betwistte, waarvoor het Gerecht de geldboete aanpaste, geeft dit het Gerecht zelfs in het kader van de uitoefening van zijn volledige rechtsmacht niet de bevoegdheid tot wijziging van andere aspecten van de geldboete (hier: de factor duur), waartegen verzoekster geen bezwaar maakte.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Handelsgericht Wien (Oostenrijk) op 5 augustus 2013 — Pez Hejduk/EnergieAgentur.NRW GmbH

(Zaak C-441/13)

(2013/C 313/18)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Handelsgericht Wien

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Pez Hejduk

Verwerende partij: EnergieAgentur.NRW GmbH

Prejudiciële vraag

Moet artikel 5, nr. 3, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat in een geding inzake de schending van naburige rechten van het auteursrecht die erin bestond dat een foto kon worden bekeken op een website die werd geëxploiteerd onder het topveld domein van een andere lidstaat dan die waar de houder van de rechten zijn woonplaats heeft, enkel de gerechten bevoegd zijn van:

- de lidstaat waar de vermeende inbreukpleger is gevestigd, en
- de lidstaat of lidstaten waarop de website volgens de inhoud ervan gericht is?

⁽¹⁾ PB 2001, L 12, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 7 augustus 2013 door Delphi Technologies, Inc. tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 6 juni 2013 in zaak T-515/11, Delphi Technologies, Inc./Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

(Zaak C-448/13 P)

(2013/C 313/19)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Delphi Technologies, Inc. (vertegenwoordigers: C. Albrecht, J. Heumann, Rechtsanwältin)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Conclusies

— het arrest van het Gerecht van 6 juni 2013 in zaak T-515/11 vernietigen, de bestreden beslissing vernietigen, voor zover daarbij het beroep van rekwirante tegen de beslissing van de onderzoeker van 25 augustus 2010 wordt verworpen, en het BHIM in de kosten verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het beroep richt zich tegen arrest T-515/11 van de Zesde kamer van het Gerecht van de Europese Unie, waarbij het Gerecht een beroep heeft verworpen tot vernietiging van een beslissing van de tweede kamer van beroep waarbij de afwijzing van de gemeenschapsmerkaanvraag voor „INNOVATION FOR THE REAL WORLD” is bevestigd.

Dit beroep berust op drie middelen:

1. Schending door het Gerecht van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ doordat het het relevante publiek en de mate van bekendheid van het merk niet naar behoren vaststelde. De waren richten zich uitsluitend tot beroepslui die zeer bekend zijn met reclameslogans.
2. Schending door het Gerecht van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009 doordat het het onderscheidend vermogen van het aangevraagde merk beoordeelde aan de hand van een te streng criterium. In het bijzonder vatte het Gerecht de in de recentere rechtspraak, in het bijzonder in zaak C-398/08 P, Audi/BHIM, gegeven richtsnoeren verkeerdt op.
3. Schending door het Gerecht van de algemene beginselen van gelijke behandeling en goed bestuur als basisbeginselen voor een behoorlijk bestuur van de EU. Er moet rekening mee worden gehouden dat het BHIM in het verleden slogans met een identieke structuur met het woord „INNOVATION” heeft ingeschreven, al zijn de eerdere beslissingen niet bindend.

Derhalve, aldus verzoekster, moet de bestreden beslissing worden vernietigd en het inherente onderscheidend vermogen van de slogan „INNOVATION FOR THE REAL WORLD” worden bevestigd.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het tribunal d'instance d'Orléans (Frankrijk) op 12 augustus 2013 — CA Consumer Finance/Ingrid Bakkaus e.a.

(Zaak C-449/13)

(2013/C 313/20)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal d'instance d'Orléans

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: CA Consumer Finance

Verwerende partijen: Ingrid Bakkaus, Charline Bonato, geboren Savary, Florian Bonato

Prejudiciële vragen

1. Moet richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten ⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat de kredietgever de correcte en volledige nakoming moet aantonen van de bij de totstandkoming en uitvoering van een kredietovereenkomst krachtens het nationaal recht tot omzetting van de richtlijn op hem rustende verplichtingen?
2. Verzet richtlijn 2008/48 zich ertegen dat de correcte en volledige nakoming van de op de kredietgever rustende verplichtingen alleen wordt aangetoond aan de hand van een standaardbeding in de kredietovereenkomst, waarbij de consument erkent dat de kredietgever de verplichtingen is nagekomen, zonder nadere staving door de kredietgever opgestelde en aan de kredietnemer afgegeven documenten?
3. Moet artikel 8 van richtlijn 2008/48 aldus worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat de beoordeling van de kredietwaardigheid van de consument alleen uitgaat van de door de consument verstrekte inlichtingen zonder daadwerkelijke toetsing van deze inlichtingen aan andere gegevens?
4. — Moet artikel 5, lid 6, van richtlijn 2008/48 aldus worden uitgelegd dat de kredietgever de consument geen passende toelichting kan hebben verstrekt, indien hij niet vooraf de financiële situatie en de behoeften van de consument heeft beoordeeld?